

Sygn. akt IX U 185/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2015r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale - -

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2015r. w Rybniku

sprawy z odwołania H. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania H. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 30 grudnia 2014r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy począwszy od 3 września 2014r. do października 2016r.

Sędzia

Sygn. akt IXU 185/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.12.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu H. P. (P.) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia w sytuacji gdy, stwierdzona przez komisję lekarską ZUS całkowita niezdolność do pracy powstała w dniu 14.10.2013r. tj. po upływie 18 miesięcy od ustania zatrudnienia.

W odwołaniu od decyzji pełnomocnik ubezpieczonego U. K. domagała się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia. Jak wskazała ubezpieczony, który jest jej bratem, był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy nieprzerwanie przez okres 22 lat do 2010r., kiedy to ZUS odmówił mu dalszej wypłaty świadczenia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony H. P. urodził się w dniu (...)

W okresie od 01.04.1988r. do 28.02.2010r. był uprawniony do renty według trzeciej grupy inwalidzkiej, która to następnie z mocy prawa stała się rentą z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Częściowa niezdolność do pracy była orzeczona u ubezpieczonego w związku z zespołem zależności alkoholowej wraz padaczką alkoholową z wielokrotnie przeżytymi urazami głowy oraz cechami zaników korowo – podkorowych i drobnymi ogniskami degeneracyjnymi w istocie białej mózgowia.

Decyzją z dnia 09.06.2010r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty na dalszy okres na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika z dnia 21.05.2010r., od którego ubezpieczony nie złożył sprzeciwu. Nie zaskarżył on również powyższej decyzji doprowadzając do jej uprawomocnienia. Badający go wówczas lekarz orzecznik rozpoznając wieloletni zespół zależności alkoholowej w fazie deklarowanej abstynencji oraz padaczkę alkoholową, bez udokumentowanych aktualnie napadów padaczkowych stwierdził, że ubezpieczony jest zdolny do pracy.

Jak wynika z zeznań pełnomocnika U. K.- siostry ubezpieczonego - od wielu lat jest on uzależniony od alkoholu. W okresie poprzedzającym datę odebrania mu prawa do renty zamieszkiwał w mieszkaniu, z którego został eksmitowany w związku z zaległościami czynszowymi. Otrzymał mieszkanie komunalne w budynku, gdzie głównie zamieszkiwały osoby uzależnione od alkoholu. W tym okresie nie utrzymywał żadnego kontaktu z rodziną, z relacji innych osób – w tym Straży Miejskiej jest jej wiadomo, że niejednokrotnie spał na śmietnikach, kilkakrotnie pod wpływem alkoholu ulegał różnym urazom i wypadkom. Z uwagi na fakt, że zgubił wszystkie dokumenty w tym legitymację rencisty – nie leczył się. Prawdopodobnie też nie odczuwał potrzeby leczenia. W połowie 2013r. ubezpieczony został przywieziony przez Straż Miejską do domu U. K., gdzie pozostaje pod jej opieką do chwili obecnej. Siostra pomogła mu ponownie uzyskać dokumenty oraz złożyć wnioski do organu rentowego o prawo do renty.

Wniosek ten wpłynął do ZUS w dniu 03.09.2014r. i został rozpoznany decyzją odmowną z dnia 30.12.2014r.

Organ rentowy powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej z dnia 12.12.2014r. stwierdzające całkowitą niezdolność do pracy od dnia 14.10.2013r. (data pierwszej wizyty w poradni neurologicznej) wskazał, że niezdolność ta powstała po upływie 18 miesięcy od ustania okresów, o których mowa w art.57 ustawy emerytalnej.

Bezsporne jest między stronami, że ubezpieczony udowodnił ogólny staż pracy w wymiarze 16 lat, 5 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Powołany w sprawie biegły z zakresu neurologii L. K., powołując się na brak dokumentacji stwierdził, iż niemożliwe jest ustalenie wcześniejszej daty niezdolności do pracy. Natomiast kolejny biegły neurolog lek. med. M. W. w oparciu o przeprowadzone badanie oraz analizę dostępnej dokumentacji z przebiegu wcześniejszego oraz obecnego leczenia ubezpieczonego, rozpoznając zespół zależności alkoholowej, zaburzenia funkcji poznawczych najprawdopodobniej na tle zwyrodnieniowo – zanikowy, zaburzenia funkcji chodu i koordynacji ruchowej na tle uogólnionych zaników korowo – podkorowych i rozsianych zmian naczyniopochodnych oraz padaczkę orzekł, że w okresie od 01.03.2010r. do 14.10.2013r. biorąc pod uwagę alkoholizm teoretycznie możliwa była poprawa stanu zdrowia, ale tylko pod warunkiem zaprzestania picia, poprawy jakości odżywiania oraz poprawy ogólnych warunków higieny życia.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt rentowych ubezpieczonego, zeznań U. K. złożonych na rozprawie w dniu 26.10.2015r. minuty od 00:03:36 do 00:10:15, opinii biegłych z zakresu neurologii L. K. z dnia 02.04.2015r. (k.19-23), oraz lek. med. M. W. z dnia 14.07.2015r. (k.43- 45).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

Zgodnie z art.57 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. z 2013r. poz.1440 ze zm.) koniecznymi przesłankami prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy są:

1. istnienie niezdolności do pracy,
2. posiadanie wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych,
3. powstanie niezdolności w okresach składkowych i nieskładkowych wymienionych w art.57 ust.1 pkt.3 ww. ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, że w okresie od 01.03.2010r. do 14.10.2013r. nie doszło u ubezpieczonego do poprawy stanu zdrowia skutkującej odzyskaniem zdolności do pracy. Fakt, że ubezpieczony nie złożył sprzeciwu od niewątpliwie błędnego orzeczenia lekarza orzecznika z dnia 21.05.2010r. oraz nie odwołał się od decyzji odmawiającej mu prawa do renty na dalszy okres, świadczy jedynie o braku jego zaradności w związku z zaawansowaną chorobą alkoholową. Już bowiem w 2008r. orzekający lekarz orzecznik rozpoznał u niego cechy zaników korowo – podkorowych oraz ogniska degeneracyjne w istocie białej mózgowia. Jak wynika z zeznań U. K. w tym okresie ubezpieczony nie zaprzestał picia alkoholu, a wręcz sytuacja ta uległa pogorszeniu w związku z jego eksmisją z zajmowanego dotychczas mieszkania oraz całkowitym zaprzestaniem kontaktów z rodziną. Jak stwierdził biegły neurolog lek. med. M. W., stan ubezpieczonego mógłby się poprawić, jedynie w przypadku zaprzestania picia alkoholu i prowadzenia higienicznego trybu życia. Nie ulega natomiast żadnej wątpliwości, że do sytuacji takiej nie doszło, a wręcz przeciwnie jak wynika z zeznań świadka stan ten uległ pogorszeniu do tego stopnia, że ubezpieczony nie odczuwał już żadnej potrzeby leczenia. Faktem jest również powszechnie znanym, że przy tak zaawansowanej, wieloletniej chorobie alkoholowej tylko specjalistyczna fachowa pomoc może doprowadzić do zaprzestania spożywania alkoholu, a wiadomym jest, że ubezpieczony z takiej pomocy nie korzystał.

Mając powyższe na uwadze nie ulega wątpliwości, że ubezpieczony spełnia warunki do wnioskowanego świadczenia.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd z mocy art. 477¹⁴§ 2 kpc orzekła jak w sentencji.

Sędzia